

вѣдамы величеството на-нашитѣ грѣхове: зашò грѣхò є єдноò голѣмо зло: понѣже за да сѧ простѧтъ грѣхòвѣтѣ, трѣбаше да постражде Сынъ Божій, и да пріемне горчива смѣрть. Второ, да мыслымъ и да проповѣдамы крайното къ намъ благоутрòбіе Божіе: зашò голѣма и неизреченна благасть показа намъ Богъ, катò не благоволи съ друго нѣкое средство да ны спаси ѿ грѣхòвѣтѣ и ѿ вѣчната пагуба, а ми предаде Сына своего на смѣрть, чрезъ когото не токму ѿ вѣчного ѿсужденіе ны свободи. а ми ни харізва и вѣчный живòтъ въ царство небесное. Трѣто, трѣба да сѧ мòлимъ ѿ всеò сердце заради колкото грѣхòвѣ сѧ сторили, и да сѧ трѣдимъ сѧкакъ за да си исправимъ живòтатъ съ докры и Хрїстіански работы.

В. Кòй є плодѧтъ на-страшното това таинство;

Ѡ. Прощеніето на-грѣхòвѣтѣ ни, и наследіето на-вѣчныатъ живòтъ, каквòто сѧмый Спаситель говори: Аминь, аминь, глаголю вамъ, аще не снѣсте плò